

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z
předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka
Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Bezuchou
sídlem Kostelní 10/5, 460 01 Liberec

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2023, č. j. KULK 2718/2023 OSH
16/23-2/67.1/23003/HJ,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2023, č. j. KULK 2718/2023 OSH 16/23-2/67.1/23003/HJ, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, k rukám advokáta Mgr. Davida Bezuchy, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 1. 11. 2022, č. j. MML039184/22/039184/OD/Kro, kterým bylo žalobci podle § 94 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), odňato řidičské oprávnění pro skupiny vozidel „A“, „A2“, „BE“ (udělené dne 7. 8. 2017) a „C“, „C1“ (udělené dne 18. 9. 2019), zapsané v řidičském průkazu č. x, neboť při udělení řidičských oprávnění žalobce nesplňoval podmínku podle § 82 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.
2. Ze spisového materiálu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel od Policie ČR podnět ze dne 3. 12. 2021 k prošetření okolností týkajících se získání řidičských oprávnění osob spojených s trestním řízením zkušebního komisaře Otto Žďárského. V podnětu bylo citováno z usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 14. 10. 2021 proti tomuto zkušebnímu komisaři, který byl obviněn ze spáchání celkem osmi přečinů zneužití pravomoci úřední osoby, za které byl později také odsouzen. Uvedených přečinů se dopustil tím, že *„z titulu své funkce svým podpisem a razítkem zkušebního komisaře neoprávněně potvrdil na příslušném záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti, že níže uvedení žadatelé splnili podmínky odborné způsobilosti k získání řidičského oprávnění příslušné skupiny či podskupiny, na základě čehož tyto osoby získaly řidičské oprávnění, přestože nesplnili podmínky odborné způsobilosti nutné pro získání řidičského oprávnění.“* Podle Policie ČR bylo dáno důvodné podezření, že i žalobce mohl získat řidičské oprávnění nezákonně. K podnětu byl dále přiložen úřední záznam o podání vysvětlení, při němž žalobce odmítl vypovídat, žádosti o přijetí k výuce, testy ke zkouškám, protokoly k testům, žádosti o řidičské oprávnění a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti žalobce.
3. Správní orgán I. stupně vyzval Autoškolu X, aby sdělila, zda žalobce v období od 5. 6. do 23. 7. 2017 a dále v období od 2. 8. do 10. 9. 2019 řádně absolvoval výuku a výcvik k získání odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, a doložila kopie dokladů o řádné výuce a výcviku. Autoškola X k uvedené výzvě doručila čestné prohlášení, že s žalobcem nikdy neprováděla výcvik ani výuku a nepředváděla ho ke zkouškám. Není ani vybavena vozovým parkem na získání řidičských oprávnění uvedených skupin.
4. Na ústním jednání dne 7. 4. 2022 se žalobce seznámil se spisovým materiálem a k věci se následně písemně vyjádřil. Namítal, že se správní orgány musí vypořádat s pravomocným rozhodnutím o udělení řidičského oprávnění. Dle žalobce mělo dojít k obnově řízení, v němž bylo toto rozhodnutí vydáno, a nemělo být postupováno podle § 94 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Správní orgán také nemohl bez dalšího odkázat na zjištění vyplývající z trestního řízení. Žalobce navrhl provést výslech X, vedoucího odboru dopravy Městského úřadu Turnov, a X, provozovatele autoškoly.
5. Usnesením ze dne 18. 5. 2022 správní orgán I. stupně uložil Autoškolě X, aby při ústním jednání předložila doklady a průkazné evidence o průběhu výuky a výcviku vztahující se k případu a seznamy žadatelů o řidičská oprávnění, které byly následně vloženy do spisu. Do spisového materiálu správní orgán I. stupně dále doplnil úřední záznamy o podaných vysvětleních ve věcech krádeží spojených s Autoškolou X, rozsudek Okresního soudu

v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678, a Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 8. 2022, č. j. 10 To 169/2022-1720, v trestní věci zkušebního komisaře X.

6. Na ústním jednání dne 14. 10. 2022 se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a uvedl, že autoškolu ke skupinám „A“ a „B“ absolvoval v Turnově, kde probíhala teoretická a praktická část, nevěděl, jméno učitele neznal. Nedokázal zodpovědět, kdo jej předváděl k závěrečným zkouškám. Výuku ke skupině „C“ absolvoval u Autoškoly X v bílém nákladáku. Jméno učitele, který jej vyučoval a předváděl ke zkoušce, nevěděl. Svědek J. F., kterého žalobce při ústním jednání poznal a identifikoval, k věci vypověděl, že žalobce nezná. V autoškolě působil sám a neměl žádného spolupracovníka, do protokolů průkazné evidence mohl činit zápisy pouze osobně. V rozhodných obdobích nebyl vlastníkem vozidel skupin „A“, „BE“ a „C“. Svědek dále uvedl, že ani jedna z předložených žádostí o přijetí k výuce neobsahuje jeho písmo nebo razítko a nebyla jím vyplněna, vyplněné telefonní číslo pak není jeho. Konstatoval, že pozná všechny žáky z prověřovaného roku. Pod autoškolou sice byli registrováni i další učitelé, fakticky však pro ni nikdy nepracovaly. Na nákladních vozidlech a přívěsech, která byla registrována pod autoškolou, výcvik neprováděl. Svědek také tvrdil, že v minulosti nikdy nedošlo ke ztrátě třídní knihy, žádnou krádež nehlásil. Svědek X k věci uvedl toliko, že žalobce zná, neboť s ním jednou nebo dvakrát dělal zkoušky, dále odmítl vypovídat. Žalobce svědka poznal a uvedl, že je to zkušební komisař. Do spisového materiálu byly vloženy evidenční knihy a seznamy žadatelů poskytnuté Autoškolou X.
7. Výše popsaným prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl o odnětí řidičského oprávnění žalobce. Vycházel přitom z žádostí o řidičská oprávnění, evidenční karty řidiče, žádosti o přijetí k výuce a výcviku, záznamů o zkouškách z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, výpovědi žalobce, svědeckých výpovědích X a X, rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678, a Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 8. 2022, č. j. 10 To 169/2022-1720, v trestní věci zkušebního komisaře X, protokolů o průkazné evidenci, které jsou nedílnou podmínkou pro následné absolvování zkoušek z odborné způsobilosti, třídní a evidenční knihy, seznamu žadatelů o řidičská oprávnění, podnětu Policie ČR, úředního záznamu o předložení seznamů žadatelů X, sdělení k žádosti o předložení seznamu žadatelů od Městského úřadu Turnov vydané X a z dokladů o platbě za zkoušku z odborné způsobilosti. Výslech svědka X správní orgán I. stupně hodnotil jako ne příliš relevantní, neboť byl v souvislosti s projednávanou věcí shledán vinným z trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby. Z výsledků provedených v jiných řízeních, dodaných Policií ČR, bylo zjištěno, že svědek poukazoval na odcizení dokumentů X. Z úředních záznamů o těchto případech však nevyplynulo, že by měly být odcizeny protokoly průkazné evidence. K námitkám žalobce správní orgán I. stupně s odkazem na judikaturu krajských soudů a Nejvyššího správního soudu uvedl, že dle § 94 zákona o silničním provozu lze dodatečně odejmout řidičské oprávnění v situacích, kdy řidič při jeho udělení nesplňoval podmínky § 82 téhož zákona. Na podporu své argumentace citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 6 As 210/2018-39. K návrhu na doplnění dokazování výsledkem X správní orgán I. stupně uvedl, že ze stanoviska vydaného X vyplývá, že Autoškola X měla a má platné živnostenské oprávnění a platnou registraci na Městském úřadě Turnov, součástí této registrace je seznam učitelů a vozového parku. Toto sdělení považoval správní orgán I. stupně za komunikaci mezi úředními osobami, u které

se předpokládá jejich správnost. Doplnil, že uvedená listina byla zcela vyčerpávající a výslech X by proto nepřinesl nic nového.

8. Na základě shromážděných materiálů dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že žalobce vykonal zkoušku z odborné způsobilosti nezákonně. Dle sdělení Policie ČR a Autoškoly J. F. nebyl nikdy přijat k výuce pod žádným evidenčním číslem. Žádný učitel jej nedoprovázel ke zkoušce a neabsolvoval s ním závěrečné jízdy. Žalobce není evidován v evidenční knize autoškoly, není na seznamu žadatelů o řidičská oprávnění ani na seznamech předložených Městským úřadem Turnov. Průkaz žadatele o řidičské oprávnění nemohl být předložen, protože neexistuje. Vzhledem k tomu, že odbornou způsobilost potřebnou k získání řidičského oprávnění žalobce získal v rozporu se zákonem, neměl nárok na udělení řidičského oprávnění a následné vydání řidičského průkazu.
9. Prvostupňové rozhodnutí žalobce napadl blanketním odvoláním, které později doplnil. Tvrdil, že seznamy předložené autoškolou neodpovídají seznamům dodaným Městským úřadem Turnov, což mohlo vést k tomu, že nejsou kompletní. Svědk X považoval žalobce za nevěrohodného. Třídní a evidenční kniha svědkem předložená nepůsobí jako evidence vedená šest a půl roku a tři roky uložená u svědka. Celá je vedena zcela shodným písmem, které má stejnou velikost, sklon a barvu tužky. V některých případech je záznam částečně přepsán nebo přeškrtnut, neboť započatý záznam je shodný s textem uvedeným na předchozím řádku. To poukazuje na dodatečné vyhotovení evidence, ve které byly problémoví žáci vynecháni. Svědek dále tvrdil, že si pamatuje všechny své žáky devět let nazpět, což žalobce považoval za nepravděpodobné. Svědek též uváděl, že se mu nikdy nic neztratilo, z policejních záznamů však vyplývá, že hlásil čtyři případy krádeže majetku. Ve dvou z nich se jednalo o dokumenty k autoškolě. Žalobce považoval za podezřelé také to, že autoškola měla poskytovat výuku pouze pro skupiny „B“, přestože v záznamech o výuce jsou uvedeni žáci absolvující výcvik skupin „A“ a „C“. Nabídka výuky těchto skupin je také prezentovaná na internetu a je zapsaná v registraci na Městském úřadě Turnov, stejně jako větší počet učitelů a cvičišť. Protože existuje nejistota ohledně toho, zda byl nebo nebyl žalobce žákem jmenované autoškoly a zda absolvoval výcvik za účasti učitele, nebylo možné dospět k závěru, že autoškola výcvik s žalobcem neprováděla. Žalobce dále brojil proti užití § 94 zákona o silničním provozu namísto obnovy řízení. K odebrání řidičského oprávnění dochází po téměř pěti, resp. třech letech, což zasahuje do nabytých práv. Užití § 94 zákona o silničním provozu je v takovém případě v rozporu se zásadou proporcionality a není v souladu s ústavním pořádkem.
10. K podanému odvolání přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaný. Zopakoval, že z dikce § 94 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu vyplývá, že v něm zákonodárce upravil možnost odnětí řidičského oprávnění v situacích, kdy dodatečně vyjde najevo, že žadatel již při jeho udělení nesplňoval podmínky stanovené v § 82 zákona o silničním provozu. Mezi ně mimo jiné patří i odborná způsobilost k řízení motorových vozidel. Svou argumentaci podpořil, shodně jako správní orgán I. stupně, citací rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 6 As 210/2018-39. To, že vyšly najevo nové skutečnosti, které zpochybňují řádné vykonávání činnosti zkušební komisaře, dle žalovaného neznamená, že by za to paušálně odpovídali všichni žadatelé o řidičské oprávnění. Taková odpovědnost není žalobci ani přisuzována nebo dávana k tíži. Podle žalovaného byla neoprávněnost udělení řidičského oprávnění pro skupinu a podskupinu

„A“, „A2“, „BE“, „C“, „C1“ prokázána důkazy prokazujícími provedení zkoušky z odborné způsobilosti nezákonným postupem za asistence zkušebního komisaře. V tomto směru žalovaný odkázal na již citovaný rozsudek Okresního soudu v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678, jímž byl Otto Žďárský uznán vinným mimo jiné z toho, že z titulu své funkce svým podpisem a razítkem zkušebního komisaře neoprávněně potvrdil na příslušném záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti, že uvedení žadatelé splnili podmínky odborné způsobilosti k získání řidičského oprávnění příslušné skupiny či podskupiny, na základě čehož tyto osoby získaly řidičské oprávnění, přestože nesplnili podmínky odborné způsobilosti nutné pro získání řidičského oprávnění. Mezi těmito žadateli byl v rozsudku uveden i žalobce. Závěrem žalovaný konstatoval, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumal a v jeho postupu neshledal pochybení. Odvolání žalobce proto zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

III. Žaloba

11. V podané žalobě žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť v něm nebyla vypořádána žalobcova argumentace týkající se limitů užití § 94 zákona o silničním provozu, resp. rozporu jeho aplikace s ústavním pořádkem.
12. Žalobce nijak neohrožoval veřejný zájem v podobě bezpečnosti ostatních účastníků silničního provozu. Nebylo totiž zjištěno, že by neabsolvoval výcvik nutný pro získání řidičského oprávnění. Sám žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobci není dávana k tíži dodatečně zjištěná skutečnost zpochybňující řádné vykonávání činnosti ze strany zkušební komisaře. Žalobce získal řidičské oprávnění v dobré víře ve správnost rozhodnutí správního orgánu. Nenaplnění všech zákonem předpokládaných podmínek pro udělení řidičského oprávnění nezavinil a neměl ani reálnou možnost vědět, že je něco v nepořádku.
13. K rozhodnutí správního orgánu I. stupně o odebrání řidičského oprávnění došlo více jak pět let poté, co žalobce získal řidičské oprávnění pro skupiny „A“, „A2“, „BE“ a více než tři roky poté, co získal řidičské oprávnění pro skupiny „C“ a „C1“. Není přípustné, aby k zásahům do práv občana docházelo po neomezeně dlouhou dobu. Takový postup je v rozporu s principem správnosti správních rozhodnutí, principem právní jistoty a předvídatelnosti. Správní orgán musí každé své rozhodnutí, jímž je zasahováno do již nabytých práv, podrobit testu proporcionality. Správní orgán musí mít mimořádně závažný důvod, aby zasáhl do správním rozhodnutím nabytých práv účastníka řízení po více než třech letech, jestliže tuto hranici stanovil zákonodárce pro jiné řízení se shodnými následky (obnovu řízení).
14. Žalobce považoval aplikaci § 94 zákona o silničním provozu na zjištěný skutkový stav za nesprávnou. Podle žalobce mělo být použito institutu obnovy řízení. Správní orgány svůj postup opírali o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 6 As 210/2018-39, který však řešil skutkové zcela odlišnou věc. V nyní řešené věci je žalobci dávano za vinu, že nevěděl, kdo je registrovaným učitelem autoškoly, zda jsou všechny doklady v pořádku, zda má zkušební komisař oprávnění provádět zkoušky pro konkrétní skupinu, zda je protokol o zkoušce správně vyplněn a zda není problém s razítkem autoškoly. Žalobce tyto okolnosti ani nemohl zjistit zkontrolovat, protože neexistují

veřejně dostupné rejstříky registrovaných autoškol, jejich učitelů, rozsah oprávnění výcviku, evidovaných výcvikových vozidel, ploch či učeben. Žalobce má podle žalovaného nést důsledky pochybení jiných osob, aniž by tato pochybení jakkoliv zavinil. Citované ustanovení umožňující odebrání řidičského oprávnění dle žalobce směřuje na situace, které nastaly až po získání řidičského oprávnění nebo na situace, které účastník sám vědomě způsobil. V případě žalobce ale nebylo prokázáno a ani správními orgány tvrzeno, že by se žalobce dopustil jakéhokoliv protiprávního jednání, a že by se tak vědomě podílel na nenaplnění zákonem stanovených podmínek pro získání řidičského oprávnění, o které žádal.

15. Podle žalobce je správní řízení zatíženo také vadou spočívající v nesprávném hodnocení důkazů. Žalovaný svá skutková tvrzení opíral výhradně o rozsudek Okresního soudu v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678, v němž je konstatována vina zkušebního komisaře Otty Žďárského z osmi přečinů zneužití pravomoci úřední osoby, kdy jednou z osob, které měl plynout z činnosti odsouzeného prospěch, byl i žalobce. Z rozsudku ale nevyplývá, jaká konkrétní povinnost byla v případě žalobce při zkoušce porušena. Rozsudek navíc nevychází ze stejných skutkových zjištění, jaká měl správní orgán, neboť ten prováděl své vlastní dokazování, které měl hodnotit samostatně. Správní orgán I. stupně sice svá zjištění popsal a uvedl úvahy, z nichž činil své skutkové závěry, žalobce však v odvolání podrobil zjištění správního orgánu I. stupně a z nich učiněné skutkové závěry kritice a vytknul pochybení, kterých se správní orgán I. stupně dopustil. Žalovaný na tyto výtky v napadeném rozhodnutí vůbec nereagoval.
16. Žalobce upozorňoval na to, že v seznamem žadatelů o řidičská oprávnění předložených správním orgánem a autoškolou jsou rozdíly v počtu žáků konkrétní autoškoly. Nesouhlasí seznam žadatelů založený na Obecním úřadě v Turnově a seznam žadatelů vedený a předložený autoškolou. V případě takovýchto rozdílů nelze vyloučit, že seznamy se jmény žáků pouze chybí v evidenci autoškoly nebo v evidenci obecního úřadu, případně v evidenci obou subjektů, a to i přes účast žalobce v autošcole.
17. Pochybná je také věrohodnost svědka J. F., neboť ten mohl mít obavy ze svého možného spojení se zkušebním komisařem, který byl trestně stíhán. Svědkem předložená třídní kniha a evidenční kniha jeho autoškoly nepůsobí jako evidence vedená více jak šest let a následně uložená tři roky u svědka. Celá evidence je zaznamenána zcela shodným písmem, které má stejnou velikost, stejný sklon, stejnou barvu tužky. V některých záznamech je záznam částečně přepsán nebo přeškrtnut, neboť započatý záznam je shodný s textem či číslicí uvedenou na předchozím řádku. To vše poukazuje na dodatečné vyhotovení takovéto evidence, ve které byli problémoví žáci vynecháni. Svědek dále tvrdil, že si pamatuje všechny žáky, a to i devět let zpětně, což se zdá jako více než nepravděpodobné. Svědek také uváděl, že se mu nic z dokumentace vztahující se k autošcole neztratilo. Dle záznamu Policie ČR hlásil svědek čtyři případy krádeže svého majetku, když ve dvou z nich byly mezi ztracenými věcmi dokumenty k autošcole. Svědek tvrdil, že vyučuje pouze oprávnění skupiny „B“, má ale oprávnění na více skupin včetně skupiny „A“, „C“ nebo „CE“. V záznamech o výuce jsou uvedeni žáci absolvující výcvik pro skupinu „A“ nebo „A1“ a minimálně jednou i pro skupinu „C“. Nabídku výcviku pro celou řadu skupin řidičských oprávnění včetně skupiny „A“, „A1“, „C“ nebo „CE“ rovněž inzeruje na internetu. Svědek měl u registrace své autoškoly na příslušném obecním úřadě uveden výcvik pro vozidla skupin „A“, „C“ i „E“. Měl registrováno i několik učitelů a měl k

dispozici cvičiště. Autoškola F. tedy byla schopna provádět výcvik i jiných skupin než skupiny „B“ a tvrzení svědka J. F. jsou pochybná stejně jako pravdivost a úplnost jeho záznamů v předložených dokumentech vztahující se k provozování autoškoly.

18. Z výše uvedených důvodů žalobce žádal zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

19. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že se v napadeném rozhodnutí se všemi žalobními námitkami vypořádal, neboť kopírují námitky odvolací. Navrhoval proto, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

21. Podle § 82 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu lze řidičské oprávnění udělit pouze osobě, která je odborně způsobilá k řízení motorových vozidel.

22. Podle § 90 odst. 1 tohoto zákona může být řidičské oprávnění uděleno pouze osobě, která získala odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel podle zvláštního právního předpisu.

23. Tímto zvláštním předpisem je zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti a o změnách některých zákonů. Ustanovení § 38 až § 41 uvedeného zákona upravují základní podmínky získání zkoušky odborné způsobilosti. Podrobnosti stanoví vyhláška č. 167/2002 Sb.

24. Podle § 94 odst. 1 písm. c) věty první zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností řidičské oprávnění odejme, pokud jeho držitel nesplňoval při udělení řidičského oprávnění podmínky uvedené v § 82 téhož zákona.

25. Předně se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31, se o nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela, tedy i implicitně reagovat. Naopak, pokud se správní orgán podstatou námitky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány a soudy zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. nálezy ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a

rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).

26. Současně je nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, nelze-li v něm zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).

27. V podané žalobě žalobce tvrdil, že se žalovaný nijak nevypořádal s tvrzeným rozporům aplikace § 94 zákona o silničním provozu s ústavním pořádkem a možností použití institutu obnovy řízení. Z napadeného rozhodnutí však vyplývá, že se žalovaný na straně č. 3 a 4 použitelnosti § 94 zákona o silničním provozu na daný případ zabýval. Pokud explicitně nereagoval na námitku neústavnosti § 94 zákona o silničním provozu, je třeba konstatovat, že posouzení ústavnosti zákonných předpisů správním orgánům nepřisluší. Podle čl. 95 Ústavy České republiky dojde-li soud, nikoli správní orgán, k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. Pokud je pak v napadeném rozhodnutí podrobně popsáno, proč byl použit postup upravený § 94 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a ne postup jiný, pak lze konstatovat, že i na námitku, v níž žalobce argumentoval použitím institutu obnovy řízení, bylo žalovaným reagováno. Není tedy pravdou, že by se žalovaný k této problematice vůbec nevyjádřil. Z těchto důvodů soud napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné nepovažuje.

28. Jinak je tomu v případě námitek směřujících do skutkových zjištění správního orgánu I. stupně. Žalobce v odvolání předložil poměrně konkrétní argumentaci, kterou se snažil zpochybnit provedené důkazy. Jednalo se zejména o tvrzenou nevěrohodnost svědka J. F. a nesrovnalosti v listinných důkazech. Na tyto námitky žalovaný nijak nereagoval, přestože relevantně zpochybňovaly skutková zjištění správního orgánu I. stupně. Nelze ani hovořit o tom, že by žalovaný předložil konkurující argumentaci, která by dostačovala k vypořádání odvolacích námitek, když sice vycházel primárně z rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678, zároveň však bez dalšího komentáře posvětil skutková zjištění správního orgánu I. stupně, který prováděl vlastní, poměrně rozsáhlé dokazování. Žalovaný tak skutečně na řadu v odvolání vznesených námitek ke skutkovému stavu vůbec neodpověděl, čímž zapříčinil nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.

29. Argumentaci žalovaného týkající se skutkových zjištění soud navíc považuje za nesrozumitelnou. Žalovaný totiž na jednu stranu konstatoval, že na základě rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678, není pochyb, že žalobce nesplňoval při udělení řidičských oprávnění podmínku odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Zároveň však uváděl, že *„to, že vyšly najevo nové skutečnosti, které zpochybňují řádné vykonávání činnosti zkušební komisaře, současně neznamená, že by za toto paušálně odpovídali všichni žadatelé. Správní orgán II. stupně konstatuje, že taková*

odpovědnost není odvolateli ani přisuzována nebo dáována k tíži“. Na straně č. 6 napadeného rozhodnutí se pak bez dalšího ztotožnil se skutkovými zjištěními správního orgánu I. stupně. Z napadeného rozhodnutí tak není zřejmé, zda je založeno na dokazování provedeném správním orgánem I. stupně, které však žalobce v odvolání zpochybňuje, či zda žalovanému ke zjištění skutkového stavu postačovaly informace vyplývající z rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678. Z tohoto důvodu soud považuje argumentaci žalovaného i za vnitřně rozpornou.

30. Protože soud shledal napadené rozhodnutí přezkoumatelné v části odůvodnění týkající se vypořádání námitek směřujících do užití § 94 zákona o silničním provozu, mohl na související žalobní argumentaci reagovat. Žalobce předně argumentoval, že není možné postup podle § 94 zákona o silničním provozu užívat po nepřiměřeně dlouhou dobu s tím, že institutu obnovy řízení, který může vést ke stejnému zásahu do jeho práv, lze využít pouze po dobu tří let od vydání rozhodnutí. Tuto argumentaci však soud nepovažuje za přesnou. Legislativce totiž pro případy, u nichž bylo rozhodnutí dosaženo trestným činem, stanovil zvláštní pravidla, která dobu určenou k znovutevření již vyřešené věci prolamují. Podle § 100 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, rozhodne o obnově řízení příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem. Lhůta v takovém případě začíná běžet dnem následujícím po dni nabytí právní moci trestního rozsudku. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2023, č. j. 3 As 54/2021-38, pak nehraje roli, která osoba trestný čin spáchala, ale pouze to, zda trestněprávní jednání mělo vliv na vydání správního rozhodnutí. V posuzovaném případě z rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 6. 5. 2022, č. j. 4 T 30/2022-1678, vyplývá, že žalobce získal řidičské oprávnění v souvislosti s trestnou činností zkušebního komisaře. Pro potřeby obnovy řízení by tedy bylo možné uvedené ustanovení použít a věc obnovit i ve lhůtě delší než tři roky od vydání původního správního rozhodnutí.

31. Krajský soud však nemá za to, že mělo být v posuzované věci využito institutu obnovy řízení, a souhlasí s použitím § 94 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Dle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 9. 2020, č. j. 15 A 271/2017-34: *„Smyslem citovaného ustanovení je tedy možnost odejmout řidičské oprávnění osobě, která již v době jeho udělení nesplňovala zákonem stanovené podmínky a pouze se spoléhala na to, že pokud jí byl řidičský průkaz vydán, zachová si řidičské oprávnění i nadále. V takovém případě ale nelze hovořit o dobré víře žadatele, do jehož práv by mohlo řízení o odebrání řidičského oprávnění jakkoliv zasáhnout, a jemuž by svědčilo legitimní očekávání na zachování stavu, který lze však ve skutečnosti považovat za protiprávní*“.

32. Také odborná literatura uvádí, že *„zatímco dříve mohlo být řidičské oprávnění odejmuto pouze pro úplnou ztrátu odborné či zdravotní způsobilosti, nově je jeho odnětí, ke kterému dochází ve správním řízení, možné i tehdy, vyjde-li dodatečně najevo, že žadatel při udělení řidičského oprávnění nesplňoval podmínky pro jeho udělení uvedené v § 82. Tato úprava vlastně představuje speciální úpravu vůči obnově řízení podle správního řádu. Na rozdíl od obnovy řízení se zde neuplatní žádné omezující propadné lhůty a odnětí řidičského oprávnění tak je možné v zásadě kdykoliv, bez ohledu na skutečnost, jaká doba již od udělení řidičského oprávnění uplynula; ustanovení je tudíž velmi přísné*“ [viz BUŠTA, Pavel a KNĚŽÍNEK, Jan. Zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon

o silničním provozu). Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016, v ASPI právní stav k 1. 2. 2022, komentář k § 94 odst. 1 písm. c)].

33. Užití citovaného ustanovení v případech „podvádění u zkoušek v autoškole“ zmiňuje i další komentář k § 94 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, podle nějž *„se v současnosti ve správní praxi tohoto ustanovení významně využívá při odnímání řidičského oprávnění získaného nezákonným postupem ve spojení s protiprávním jednáním zkušebního komisaře, nebo jazykového tlumočnicka“* [srov. NOVOPACKÝ, Daniel, VETEŠNÍK, Pavel a BEZDĚKOVSKÝ, Karel. Zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2022, v ASPI právní stav k 1. 8. 2022].

34. K zahájení řízení a následnému odnětí řidičského oprávnění tedy může dojít v zásadě kdykoli bez ohledu na to, jaká doba již od udělení řidičského oprávnění uplynula. Důvodem této speciální právní úpravy *sui generis* je dle soudu silný veřejný zájem na zajištění bezpečnosti silničního provozu, který je podporován i na úrovni evropské legislativy např. ve směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2006/126/ES, o řidičských průkazech. Obecná pravidla pro jiná řízení mimořádného charakteru se tak, jak se mylně domníval žalobce, neuplatní.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Vzhledem k tomu, že některé z žalobních námitek shledal soud důvodnými, zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.

36. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s.

37. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

38. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 9 800 Kč uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 5. září 2023

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu